

Σήμερα η Β' Στάση των Χαιρετισμών - Ζωντανή μετάδοση από την [Pemptousia.tv](https://www.Pemptousia.tv)

/ Γενικά Θέματα / Θέατρο, Κινηματογράφος, Ντοκυμανταίρ, TV και Διαδίκτυο / Πολυμέσα - Multimedia

Η Ακολουθία των Χαιρετισμών προς την Υπεραγία Θεοτόκο κατά την οποία θα διαβαστεί η Β' Στάση του Ακαθίστου Ύμνου θα τελεσθεί σήμερα σε όλους τους ναούς. Η ψηφιακή τηλεόραση της [Pemptousia.tv](https://www.Pemptousia.tv) θα μεταδώσει ζωντανά στις 19:30 την ακολουθία από τον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Παπάγου.

Θα ψάλλει η Ελληνική Βυζαντινή Χορωδία υπό τη διεύθυνση του Πρωτοψάλτη κ. Γεωργίου Κωνσταντίνου.

Μπορείτε να παρακολουθήσετε τις Ιερές Ακολουθίες και μετά το πέρας αυτών στο **on demand** περιεχόμενο της [Pemptousia TV](https://www.Pemptousia.TV) στην κατηγορία «Ιερές Ακολουθίες με την Ελληνική Βυζαντινή Χορωδία»

, την οποία θα βρείτε στις «**Εκπομπές**».

Η **[Pemptousia TV](#)** μεταδίδει ζωντανά τον Όρθρο και τη Θεία Λειτουργία κάθε Κυριακή από τον ίδιο Ναό.

Η Ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου, είναι η πλέον ίσως δημοφιλής ιερά Ακολουθία της Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Λίγα λόγια για την Ακολουθία

Η Ακολουθία αυτή ψάλλεται εις τους ιερούς Ναούς μας κατά τας πρώτας πέντε εβδομάδας της Μ. Τεσσαρακοστής, εν ημέρα Παρασκευή. Κατά την πρώτην εβδομάδα της Μ. Τεσσαρακοστής (η «των Νηστειών») ψάλλονται οι εξ πρώτοι «οίκοι» του Ύμνου, ήτοι οι «οίκοι» Α-Ζ· κατά την δευτέραν εβδομάδα ψάλλονται οι «οίκοι» Η-Μ· κατά την τρίτην εβδομάδα ψάλλονται οι «οίκοι» Ν-Σ· κατά την τετάρτην εβδομάδα ψάλλονται οι «οίκοι» Τ-Ω· κατά δε την πέμπτην εβδομάδα ψάλλεται ολόκληρος ο Ύμνος.

Τόσον τα τμήματα του Ακαθίστου Ύμνου, όσον και ολόκληρος ο Ύμνος, ψάλλονται μαζί με ειδικόν «Κανόνα», ο οποίος αρχίζει με τον ειρμόν «Ανοίξω το στόμα μου». Ψάλλονται δε αμφοτέρωθεν εις το μέσον περίπου του «Μικρού Αποδείπνου», ήτοι της ωραίας εκείνης προσευχής της Εκκλησίας μας, που λέγεται καθημερινώς μετά το Δείπνον. Ονομάζεται «Μικρόν Απόδειπνον» διά να διακρίνεται από το «Μέγα Απόδειπνον», το οποίον λέγεται κατά την Μ. Τεσσαρακοστήν, πλην των ημερών Παρασκευής (οπότε λέγεται το «Μικρόν» μετά της Ακολουθίας των «Χαιρετισμών»), Σαββάτου και Κυριακής.

Ο Ακάθιστος Ύμνος είνε «Κοντάκιον». «Κοντάκια» παλαιότερον ελέγοντο ολόκληροι ύμνοι, ανάλογοι προς τους «Κανόνας». Η ονομασία οφείλεται μάλλον εις το κοντόν ξύλον επί του οποίου ετυλίσσετο η μεμβράνα που περιείχε τον ύμνον. Το πρώτον τροπάριον ελέγετο «προοίμιον» η «κουκούλιον» και τα ακολουθούντα ελέγοντο «οίκοι», ίσως διότι ο όλος ύμνος εθεωρείτο ως σύνολον οικοδομημάτων αφιερωμένων εις μνήμην αγίου τινός. Κοντάκον λέγεται συνήθως σήμερον το πρώτον τροπάριον ενός τοιούτου ύμνου (Κοντακίου).

Ο Ακάθιστος Ύμνος περιέχει προοίμιον και 24 «οίκους». Το προοίμιόν του παλαιότερον δεν ήτο το «Τη υπερμάχω Στρατηγώ» που είνε σήμερον, αλλ' έτερον. («Το προσταχθέν μυστικώς λαβών εν γνώσει».) Η «ακροστιχίς» του ύμνου είνε αλφαβητική. (Βραδύτερον θα είπωμεν τι σημαίνει η λέξις «ακροστιχίς».) «Εφύμνια» έχει δύο: Το «Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε» και το «Αλληλούια». Το πρώτον απαντά εις το προοίμιον και εις τους περιττούς «οίκους» (1, 3, 5, 7, κ.τ.λ.), το δε

δεύτερον εις τους αρτίους «οίκους» (2, 4, 6, 8, κ.τ.λ.). «Εφύμνιον» λέγεται η τελευταία λέξις η φράσις του ύμνου, την οποίαν ο λαός επανελάμβανεν, αφού βεβαίως οι ψάλται έψαλλον ολόκληρον τον ύμνον.

Ο Ακάθιστος Ύμνος αρχίζει με τον Ευαγγελισμόν της Παρθένου, και έπειτα αναφέρεται εις τα εν συνεχεία γεγονότα. Ομιλεί περί της επισκέψεως της Παρθένου προς την Ελισάβετ, περί των υποψιών του προστάτου της Παρθένου Ιωσήφ, περί της προσκυνήσεως του Κυρίου υπό των ποιμένων και των μάγων, περί της φυγής του Χριστού εις Αίγυπτον και περί της Υπαπαντής του Κυρίου. Αυτά εις το πρώτον ήμισυ. Εις το δεύτερον ήμισυ του ύμνου γίνεται λόγος περί της σαρκώσεως του Κυρίου, της θεώσεως των ανθρώπων και της θεομητορικής αξίας της Παναγίας.

Ακολουθεί η Β' Στάση του Ακαθίστου Ύμνου:

Ἦκουσαν οἱ ποιμένες,
τῶν Ἀγγέλων ὑμνούντων,
τὴν ἔνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν·
καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα,
θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἄμνον ἄμωμον,
ἐν γαστρὶ τῆς Μαρίας βοσκηθέντα,
ἦν ὑμνοῦντες εἶπον·

Χαῖρε, Ἄμνοῦ καὶ Ποιμένος Μῆτερ,
χαῖρε, ἀυλὴ λογικῶν προβάτων.
Χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον,
χαῖρε, Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.
Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῆ,
χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.
Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα,
χαῖρε, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.
Χαῖρε, στερρὸν τῆς πίστεως ἔρεισμα,
χαῖρε, λαμπρὸν τῆς Χάριτος γνώρισμα.
Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης,
χαῖρε, δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.
Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον ἀστέρα,

θεωρήσαντες Μάγοι,
τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἴγλη·
καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτόν,

δι' αὐτοῦ ἠρεύνων κραταῖον Ἄνακτα,
καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον,
ἐχάρησαν αὐτῷ βοῶντες·
Ἀλληλούια.

Ἴδον παῖδες Χαλδαίων,
ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου,
τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώπους·
καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτόν,
εἰ καὶ δούλου μορφὴν ἔλαβεν,
ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεῦσαι,
καὶ βοῆσαι τῇ Εὐλογημένῃ·

Χαῖρε, ἀστέρος ἀδύτου Μήτηρ,
χαῖρε, ἀυγὴ μυστικῆς ἡμέρας.
Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα,
χαῖρε, τῆς Τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα.
Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς,
χαῖρε, Κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν.
Χαῖρε, ἡ τῆς βαρβάρου λυτρομένη θρησκείας,
χαῖρε, ἡ τοῦ βορβόρου ρυομένη τῶν ἔργων.
Χαῖρε πυρὸς προσκύνησιν παύσασα,
χαῖρε, φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα.
Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης,
χαῖρε, πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη.
Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι,
γεγονότες οἱ Μάγοι,
ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα,
ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμόν,
καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστὸν ἅπασιν,
ἀφέντες τὸν Ἡρώδη ὡς ληρώδη,
μὴ εἰδότα ψάλλειν·
Ἀλληλούια.

Λάμπας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ,
φωτισμὸν ἀληθείας ἐδίωξας,
τοῦ ψεύδους τὸ σκότος·
τὰ γὰρ εἰδωλα ταύτης Σωτήρ,
μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἰσχὺν πέπτωκεν,

οί τούτων δὲ ρυσθέντες,
ἐβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον·

Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων,
χαῖρε, κατάπτωσις τῶν δαιμόνων.
Χαῖρε, τὴν ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα,
χαῖρε, τῶν εἰδώλων τὴν δόξαν ἐλεγξασα.
Χαῖρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραῶ τὸν νοητόν,
χαῖρε, πέτρα ἢ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωὴν.
Χαῖρε, πύρινε στῦλε ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει,
χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου πλατυτέρα νεφέλης.
Χαῖρε, τροφή τοῦ μάνα διάδοχε,
χαῖρε, τρυφῆς ἀγίας διάκονε.
Χαῖρε, ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας,
χαῖρε, ἐξ ἧς ρέει μέλι καὶ γάλα.
Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος,

τοῦ παρόντος αἰῶνος,
μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος,
ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ,
ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος·
διόπερ ἐξεπλάγη σου τὴν ἄρρητον σοφίαν,
κράζων·
Ἄλληλούια.

Φωτογραφία ἀρχείου: Ραφαήλ Γεωργιάδης/ ope.gr